

κηνάτω· ἐτίθεντο οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ κατ' ἔτος ἠλλαπήνον. Α εἰώθει ἢ παῖς ἀμφιθαλῆς ἀμφ' αὐτῆ ἄνθε λέγειν.

Εἰρεσιώνη σὺκα φέρεε καὶ πίνοντας ἀρτεες,
Καὶ μέλει ἐν κοτύλῃ, καὶ ἔλαμον ἑσποψήθησθαι.
Καὶ κύλικι εὐζωρον, ὡς ἀν' μεθύσει καθεύδῃς.

ἄλλως. κλάδος ἰωέλαιας ἐρείοις πεπλεγμῆρος. ἐξήρ-
τητο ἢ αὐτῆ ἄνθε πάνθε. ἴσαθεν ἢ αὐτὸν πρὸ τῆς
θυρᾶν καὶ τὸ παλαῖον χηρῆσιον. οἱ μὲν γὰρ φασι, ὡς
λιμοῦ πάθεν τῶν γῶν κατὰ χρόνος, ὁ θεὸς εἶπε πρὸς εἰ-
ρεσίαν ὑπὲρ ἀπάντων θυγατρῶν Ἀθηναῖες, εἴνεκα
χαιρῆσεια παντὸς χρόνου ἐπιπέμπουσι Ἀθῆναις· κα-
πῶν θεῶν ἀπαρχάς, ἄλλως. Πυανεψίοις καὶ θαρηγίλοις
ἄρας θυεσσι Ἀθῆναισι, φέρει ἢ οἱ παῖδες ἄποκαται
λεβήθρα ἀκρόδρυα. ἔταυτα περὶ τῆς θυρῶν κρεμῶσι κα-
ταπῆ τῆς χηρῆσιον πρὸς ἀποτροπῆν λιμῆ ταῦτα ἐποίησεν.

GERARDVS. Εἰρεσιώνη.] Cum olim pes-
tis per vniuersum Atheniensem agrum grassa-
retur, consultum oraculum respōdit, luem illam
cessaturam, vbi Atheniēses vouissent, suos pue-
ros quotannis antè ades erectionem in honorem
Apollinis collocaturos. Erat εἰρεσιώνη, ramus o-
leaginus, lana obuolutus, de quo omnis generis
fructus circumpendebant. Iam ramus ille cum
suapte natura incendi facilè possit, quo tempo-
re excinditur, post annum aëri & solī expositus,
quī non statim conflagret? καύσει.] ἰόσπινθήρ.
est futurum à κάομαι, quod hīc actiue sonat, eam
cremabit.

Σχόλια. Ποῖ ἄλαν.] τὸ ποῖ σκυπλιόν. δηλοῖ γὰρ
ἀνολασίας τόπον ζητήσεως.

BISSETVS. Αὐτῆ ἄνθε. ἐκεῖ ἐν τέτρω τῷ τόπῳ. D
Σχόλια. Παιδιάν τίνα.] ἔτος ἀπλινὸς βραχυκατὰ λή-
κτως καὶ ὄξυτόνως ὅπῃ τῆς παιγνίως. Πόθους ἔχεις ὀδόντας.]
δένον εἶπεν κάρνα εἶπεν ὀδόντας ὡς πρὸς γρῶν. τῆτο
παρ' ἑσπῶνοιαν εἶπε κωμῶδων αὐτῶν ὡς πάντων γρῶν.
ἔδῃ γὰρ εἶπεν πόθε ἐν χερσὶν ἔχω ὡσπερ εἰάθασι λέγειν
οἱ ἄρτια καὶ περὶ αἰσῶσι παίζοντες. ἄλλως. πόθους ὀδόντας
εἶπεν ἀντὶ τῆς πόθου ἔχεις κάρνα. παιδίον γὰρ ὅτι τοιαύ-
τη δραξάδωρος τις καρῶν ἔκπῆνας τῶν χεῖρας ἐρω-
τᾷ, πόθε. ἔάν' ὀπτιχῆ λαμβάνει ὅθ' ἔχει ἐν τῇ χειρὶ.
ἔάν' ἢ ἀμάρτη καὶ τῶν ἀποκρίσιν, ὅσοι τῆν ὅθ' ἀν' ὄρω-
τήθεσ ἐυρεθείη ἔχων. Πλυτὸν με ποιῶν.] ἐφύσεισιν πλῆ-
μα. πλυτὸς ἢ ὄξυτόνως τὸ ἀγέρον αὐτό. παροξυτῶνος ἢ
τὸ πλυτὸν μῆσον. Καπηλικῶς ἔχει.] πανοργικῶς ἐπεὶ οἱ
καπηλοὶ χρίεν ἔκ ἀναποῖν ἑσμάτια εἰώθασι. ἔ τὸν
οἶνον ἢ γὰρ θυλεύεσι συμμιγνύωτες ἀπὸ ἀπρόν. ἄλλως.
κωμαστικῶς καὶ ἐψιμμουθισμῶν ἔχει, καὶ ἔ τῶν καὶ φύσιν
χρῶσιν, ἀλλὰ νόθον ἔξενεν. Τὸ τί.] ὅτι οἱ χαλεπαίνον-
τες τὸ σῶμα ἀξίον ἔτος ἐλεγον τὸ τί.

GERARDVS. Ποῖ.] Anus iniuriam vltu-
ra, non tam querit locum vbi cum iuvene ludat,
quàm in quo eum cædat, aut certè animi sui in-
dignationem pro voto euomat. At iuuenis qua-
si de loco ludendi illa seridè rogarit, subdit, αὐτῆ,
simul genus ludi ridiculæ anui præscribit. Rifu
maiore digna fuerit anus, si de lusu Venereo sen-
sisse intelligetur. Ouidius, Lude, sed occultè. κά-
εια. Quoniam anus senium à se quantum potest
arcere laborat, ad puerilem lulum eā prouocat, G
qui quomodo nucib' peragatur, antea diximus,
vbi quid ἀρτιάξιν significet, exposuimus. παιδιάν
τίνα, Quàm ingratum ludum mihi proponis? qui
puerorū de more, nucee etiā repeterere me vis. Sed
quasi illa percontata sit, quonam potissimū ge-
nere ludi, qui nucibus conllet, lufuri sint, cōsul-

tò iuuenis ait, Queremus quot habeas in ore de-
tes, cum dicere debuisset, in manu quot habeas
nūces, hoc scommate edentulam anū esse apertè
indicat. καὶ γὰρ, ego quoque quemadmodū & tu,
hoc diuinando assequi possum. πλυτὸν με ποιῶν,
lotam me faciens, periphraſis, πρὸ πλυτὸν με, la-
tam me. Significat verbum hoc ἐξονειδίζειν, καὶ
λοιδορεῖν, probris incesſere, sugillare, dedecore &
conuiciis afficere. Significationem huiusmodi
traductam volunt, ab iis qui ludibrij causa aliquē
conspargunt aqua. Ludibrium autem eo cenle-
tur atrocius, quo pluribus sit præsentibus. Οὐ γὰρ
ἀν. Vtile sit tibi, in vsum & commodum tuum
vertatur, hoc bono fruaris si te quis lauerit. O-
pratiuum ab ἀνομαι, τὸ ἀπολαύω. Caput hīc πλυτὸν
in significato primario. Non putes me propte-
rea ineptire, si te præsentibus hīsce lauero, nam
non potest non esse tibi ex vsu, si quis te, aded
fœdam & squalidam, eluerit. καπηλικῶς ἔχει. In
superioribus dictū est, καπηλίδας mulieres, cau-
ponarias esse, quæ vina bona deteriori mixta pro
natiuo vèdunt. Καπηλικῶς ἔχειν, est ita se in ali-
qua re gerere, vt solent in sua arte καπηλίδες, nè-
pe cum fraude & impostura. Quomodo habere
se ait ceruſſatam hanc vetulam, quæ vitia cutis
artificioſè superinducto colore diſſimulat, vt ni-
hil hīc sit καπηλικῶς, quàm ἐψιμμουθισμῶν fuca-
tè se habere, id est, fucatum esse. ἐκπλυεῖται. fu-
turum medium vtramque significationem reci-
pere potest. Si fucum abluerit, vel si fucus abluet-
tur. ὄψει, Attica forma, quomodo nuper dixit
βέλει, quæ ita vsu recepta sunt, vt βέλη, & ὄψη v-
ſus non admittat. ῥάκη, panni sunt viles, & detri-
ti, conuiciosè cutem anicula rugosam, & flaccel-
centem cum reii culis & longo vsu attritis pan-
nis confert. γέρων ἄν. longo vitæ vsu, & multarū
rerum pericia, senes prudentiores esse debent,
& meliores, at tu contumeliosus es, qui me fuca-
tam esse dicis, & vir pessimus, qui me iniuria ab
hoc affectam, & multis probris afflictam, nouis
E etiam insectaris. πειρᾷ σε, tentat te, procatur, cū
senex sit, & ob ætatem ad amores inutilis, hinc
fortasse ais eum non esse sanum. λανθάνειν ἐμῆ,
me hoc ignorare, me incscio credens se amatorē
tibi fore. ἀφροδιτῶν. Meretricis est, & libidinosæ
mulieris, per Venerem iurare, sed iusiurandum
hoc in anu tam est ridiculū, quàm oportet eam
ab amoribus esse alienam. Iustus diues factus per
F Hecaten (quæ à diuitibus colebatur) tempesti-
uius iurat. μαῖνοί μιν infanus essem, si senex ego
iuuenculam hanc mihi adiungere pararem. Pro-
pterea subdit adolescens non impedio quo mi-
nus ames hanc puellam. εἰ μάχομαι. Inter procos
& riuales, amicarum gratia, pugna sæpe coori-
tur. Quod si est vt tu hanc ames, ego de ea tecū
non contendero, vt quæ tuæ potius quàm meæ
conueniat ætati. Τὸ τί. pro solo τί, articulus τὸ
abundat. τῆ τῆτο ποιεῖν, hoc facere, eam sibi ha-
bere. ἀπειθῆ, imperatiuum ab ἀπειμι, vade, χαίρων,
nulla inuidia, cum bona venia, sic vt nemo te cū
hac muliercula consuescere impediatur. οἶδι' οἶδα.
Verbum hoc effertur vt à cogitabundo, ideò-
que geminatur, vt innuat vix tandem consiliium
adolescentis deprehendisse, quò motus videatur
non illibenter hanc à se dimittere.